

sikringer, og medens der ikke bliver videre Spørgsmaal om nogen af disse Forsikringer, maaskee i thve Aar, ville just Spørgsmaalene om dem komme efter den Tid, og saa gjælder det, at Alt med Hensyn til selve Afslutningen, med Hensyn til Vilkaarene, Indkrævningen af Attester og Bogføringer, med Hensyn til alle Tal og alle Datoer, kort sagt, at Alting er foregaaet med den allerstørste Accuratesse. Der er ved en saadan Contracts Afslutning, naar man overlader Prøvelsen af Vedkommendes Sundhedsforhold til Lægerne, ikke meget Spille- rum for Kløgt; det Hele er — og det er det Gode og Rigtige — Noget, der skal drives mechanisk, men som skal drives mechanisk med den allerstørste Nøiagtighed, fordi ethvert Tal, der skrives galt, kan føre en Proces med sig. Det er derfor, at man vel maa overveie, om den communale Medvirkning, som man regner paa i dette Forhold, vil være tilstrækkelig, om det vil være saa let, som man troer, at skaffe sig den, og om Beføiningerne ville blive saa smaa, som man maaskee antager, naar man nøies med at sætte en Directeur i Spidsen og saa giver ham den her omtale Assistance. Der vil og maa komme megen Regning, megen Skrivning, megen Conferering og endelig megen Correspondance om de Forsikredes Stilling o. s. v., naar Alt skal gaae, som det skal. Jeg veed meget vel — og jeg har ogsaa taget Hensyn dertil —, at man ved den her foreslaaede Anstalt har udelukket det, hvortil Nøiagtigheden maaskee maa kræves i den allerhøieste Grad, og det er nemlig Erhvervelsen af Overlevelsesrenter, hvor man altsaa sikker sit Liv ved en Speculation, som kan lede til at forfølge sin Sundhedstilstand og til at forsikre sig, medens man er Døden nær, for at tilvende sine Arvinger eller Creditorer en Gevinst. Denne Art af Forsikringer er ganske vist udelukket ved Lovforslaget, men der er dog Noe tilbage, der maa kræve stor Opmærksomhed. — Jeg anbefaler derfor i høi Grad en nøie Prøvelse af Lovforslaget saavel med Hensyn til dette Punkt som med Hensyn til andre

Punkter, der betinge og sikke Anstaltens Stilling som i Virkeligheden selvberende. — Naar man tager Hensyn hertil, vil man maaskee ogsaa allerede nu komme til at dømme noget mildere om de Mænd, der, medens de stode i Spidsen for en anden Anstalt, hvor deres Die var blevet skærpet for Nødvendigheden af Accuratesse, have været betænkelige ved at gaae ind paa et Forslag som det foreliggende, hvori der er foreslaaet Agenturer, som ikke gaae ind under det sædvanlige Begreb om forretningsmæssige Agenturer, og komme til at forstaae, at de have været lidt tilbageholdne overfor et saadant Forslag. Forresten ligger der jo allerede en stor Deel Undskyldning for disse Embedsmænd i, hvad Finantsministeren atter idag har fremhævet, at kun een af dem, og det endda den ældste af dem, kan leve for og er lønnet for udelukkende at leve for denne Anstalt. Der fremkom en Ytring igaar fra den høitærede Finantsminister, som han maaskee ikke har meent saaledes, som den kunde opfattes, men jeg vil i alt Fald, forsaavidt man muligt maatte finde det uanstændigt, at de omhandlede Mænd have forlangt Betaling for det da omtalte Arbejde, bede betænke, at det vel kan forholde sig saaledes, at disse Embedsmænd, der, foruden at være stillede i Spidsen for den paagjældende Anstalt, tillige skulle udføre andre Embeder og Arbejder, som ere blevne dem betroede ved Siden af, maatte kunne sige: „Man bør ikke uden videre paalægge os nye Byrder; vi skulle bestyre denne Anstalt med den bedste Omhu; men at udarbejde en Plan for en med den concurrerende Anstalt, er ikke vor Opgave“. Paa alle disse Spørgsmaal skal jeg dog ikke indlade mig nærmere, men kun sige, at hvis Spørgsmaalet om begge Anstalters Sammensmeltning kun beroede paa Personligheder, saa er jeg vis paa, at Finantsministeren vel vilde vide at finde Midler til at tilintetgjøre de personlige Hindringer, der maatte være tilstede. — Jeg skal slutte med at anbefale Lovforslaget til streng Prøvelse og, naar det har bestaaet denne Prøvelse, til Vedtagelse, idet jeg da vil